

EDITORIAL

El quadern que el lector té a les mans és el número 20 de la col·lecció: déu n'hi do, certament. Quan, en un futur que esperem pròxim, publiquem uns índexs d'autors i de temes, tots veurem la quantitat d'informació esparsa que hem anat recollint, les col·laboracions plurals i diverses que s'han aplegat al voltant del sant i la ingent llista d'amics que han volgut participar, escrivint o anunciant o com sigui, en aquesta sèrie de llibrets.

Però si em he aconseguit arribar aquí, des d'aquell primer opuscle de 1990, és gràcies als lectors, als anunciats que han finançat la publicació i, molt especialment, als autors col·laboradors. L'èxit –permeteu-nos dir-ho així–, però, pot acabar amb la mateixa iniciativa. Només cal mirar com ha crescut en nombre de pàgines al llarg de les últimes edicions: 240 (2006), 248 (2007), 264 (2008) i 284 (2009). Com es diu avui, aquest creixement no és sostenible econòmicament, perquè tots recordareu que la publicació es difon gratuïtament i que en època de crisi severa, com ara, els anunciats també s'encongeixen.

Per això ens veiem obligats a allò que en una publicació com aquesta mai no hauríem volgut fer, que és restringir o ordenar les col·laboracions precisament per aconseguir que hi pugui seguir escrivint un nombre important i divers de persones. Els límits que ens autoimposem són dos: la temàtica i l'extensió. És necessari que tots els articles estiguin relacionats d'una manera o altra amb la festa de Sant Magí o amb el món rural a la Segarra, ve sigui a través de la història, la literatura, les festes, els costums, la gent, etc... I d'una altra banda, els articles han de tenir una extensió raonable. Els textos originals que contenen una certa erudició o investigació històrica, literària, folklòrica, filològica, artística, etc. no

han de superar les 10 pàgines (en format word per defecte: espai simple, cos 12, etc.). La resta de les aportacions, per la secció “De la gent”, no haurien de superar les 4 pàgines en format original. Estem convençuts que els autors, presents i futurs, sabran entendre aquestes pautes, implantades per garantir, precisament, com dèiem, que el major número de persones pugui escriure als quaderns de Sant Magí.

També és aquest el moment i el lloc per recordar, i lamentar, la mort d’Isidor Cònsul, el passat mes d’agost de 2009. El país, i Cervera, ja li va retre un merescut i sentit homenatge a l’Auditori Municipal, però no hem volgut estar-nos de recordar-lo com un dels nostres autors i col·laboradors fidels i lleials. No hem d’amagar-nos de dir, sense desmerèixer ningú, que l’article de l’Isidor era tot un luxe per la publicació. Per recordar-lo hem compostat un bloc central del quadern que compta amb un poema recent de Rosa Fabregat; amb el record de Teresa Porredon, escrit el mateix 11 de setembre de 2009; amb el text de comiat que en el moment de la seva mort li va dedicar l’Associació d’Amics de Sant Magí i recorda totes les seves col·laboracions en aquests quaderns; amb un text de Carme Bonet sobre el petit homenatge que “El campanar”ret a Isidor Cònsul; amb un article inèdit de l’escriptor i amic Pep Coll; amb l’article que l’Isidor havia començat sobre Màrius Torres i que la Romi ha acabat i que signen tots dos en un de sol; amb el text publicat a *Serra d’Or*, que el mateix Isidor s’havia preparat per la presentació a Cervera d’un llibre del poeta Climent Forner; i finalment tanquem aquest bloc amb un text de l’Arnau Cònsul, sobre el rei Martí l’Humà amb motiu del sisè centenari de la seva mort.

Desitgem que gaudiu de la lectura i que tots hi trobeu algun text del vostre interès.